

v|b|z

biblioteka
AMBROZIJA

knjiga 469.

glavni urednik:
Drago Glamuzina

izvršna urednica:
Sandra Ukalović

Neale Donald Walsch
Razgovori s Bogom
Buđenje vrste
· nov i neočekivan dijalog ·
Knjiga 4

izdavač:
V.B.Z. d.o.o.
10010 Zagreb, Dračevička 12
tel: 01/6235-419, fax: 01/6235-418
e-mail: info@vbz.hr
www.vbz.hr

za izdavača:
Mladen Zatezalo

urednica knjige:
Sandra Ukalović

lektura i korektura:
Mirela Dakić

grafička priprema:
V.B.Z. studio, Zagreb

tisak:
Znanje d.o.o., Zagreb
ožujak 2018.

Neale Donald
Walsch

Razgovori s Bogom

Buđenje vrste

· nov i neočekivan dijalog ·

Knjiga 4

s engleskoga prevela:
Radha Rojc-Belčec

v|b|z

ZAOREB
2018.

Autorova bilješka

Svjestan sam da sam u posljednjoj knjizi u seriji *Razgovora s Bogom, Kod kuće s Bogom u životu koji nikad ne prestaje*, napisanoj i objavljenoj prije deset godina, nagovijestio da će to biti posljednji dijalog koji ću objaviti i distribuirati širom svijeta. No život je mozaik vječne promjene i, s obzirom na to da smo svi mi Jedno s Bogom, sposobni smo stvarati ono što bi filmaši nazvali »alternativnim završetkom« svake priče. To se i ovdje dogodilo. Izgleda da je na Nadsvjesnoj razini donesena nova odluka (to je razina na kojoj funkcioniraju sve duše).

Ovaj sam zadnji dijalog mogao zadržati za sebe, ali sve se u meni pobunilo: »Da se nisi usudio!« Objavljivanjem ovog novog doslovnog transkripta mojeg najnovijeg razgovora s Bogom osjećam da sam održao obećanje Bogu da ću učiniti što god mogu kako bih ljudima prenio najbitnije informacije koje sam dobio – informacije koje, kako mi je pokazano, na pozitivan način mogu promijeniti svakodnevno iskustvo milijuna ljudi širom svijeta.

Bez obzira na činjenicu da sve velike svjetske religije govore o tome kako se tijekom povijesti Bog objavljivao ljudima, potpuno mi je jasno da neki ljudi smatraju da se takav blagoslov vjerojatno ne bi mogao pojaviti u životu posve nesavršenog i manama prepunog čovjeka poput mene. Međutim, uvijek sam govorio da razgovore s Bogom ne vodim ja kao pojedinac, nego svi mi zajedno, i to stalno. Samo što većina ljudi te razgovore naziva drugim imenima.

Svi imamo sposobnost pristupiti izvoru najuzvišenije istine u svojoj nutrini – a koji možemo smatrati Bogom koji djeluje u nama i kroz nas. I u samim dijalozima to se sažeto izražava glasom Božanstva: »Ja stalno razgovaram sa svima. Pitanje nije: *S kim razgovaram?* Pitanje glasi: *Tko sluša?*«

Stoga vas pozivam da odbacite prirodnu sumnjičavost koja se može javiti u pogledu izvora ovih informacija te da se usredotočite na pitanje

ima li rezultat ovog procesa bilo kakvu vrijednost u vašem individualnom životu i razumijevanju Samog Života.

Ovaj tekst sadrži puno informacija o životu i smrti, kao i o razdoblju između njih. Vjerojatno je u njemu više metafizičkih ideja nego što ste ih odavno susreli na jednom mjestu. Dok čitate ovaj dijalog, možda ćete reći: »Bilo da su nagađanja ili činjenice, ovo je zaista fascinantno«, a tada se s pravom možete zapitati: »Ali kakva korist od toga? Kakve to veze ima s mojim životom i kako ga može poboljšati, a pogotovo kako može poboljšati živote svih nas na Zemlji?«

Vidjet ćete da sam postavljao pitanje za pitanjem, nastojeći da ovaj dijalog bude smislen i bitan. Znam jedno: danas, sa svim onim što se događa u svijetu, ljudi čeznu za porukom nade, vjere, iscjeljenja i promjene te je nastoje pronaći. Shvatio sam da mi je posljednji razgovor s Bogom pružio upravo to i zbog toga sam i objavio ovu knjigu. Ona sadrži nekoliko neugodnih ideja o tome gdje se danas nalazimo, ali one nisu izrečene kao prosudbe, nego predstavljaju bateriju koja osvjetljava ono što nas Bog sad potiče da uvidimo i daje nam snagu da promijenimo.

Znam da to zvuči banalno, ali za nas kao pojedince i za našu civilizaciju moguća je Bolja Sutrašnjica. *Sasvim* je moguća, ako tako odlučimo. Kao što nam ovaj dijalog pokazuje, od nje smo udaljeni samo Jednu Odluku. Nadam se da ćete, pročitavši ovo što slijedi, biti spremni donijeti je.

Uvod

Drugog kolovoza 2016. godine probudio sam se iz dubokog sna. Probudio me Poriv. Dobro sam ga poznavao. Nisam ga osjetio gotovo deset godina, ali itekako mi je bio poznat.

Nisam imao pojma koliko je sati, ali sam pomislio: »Ako je 4:23, zar mi treba još neki znak?«

Pogledao sam na sat na noćnom ormariću.

4:13 ujutro.

Jasno. Imam dovoljno vremena da se izvučem iz kreveta i priprelim za »sastanak« u 4:23.

Prvi razgovor koji sam vodio s Bogom počeo je u 4:23 ujutro. Tjednima me svakog jutra dubok unutarnji poriv budio između 4:15 i 4:30. *Vrati se razgovoru.*

Taj se običaj nastavljao mjesecima (a poslije i godinama). Pitao sam se je li to vrijeme posebno značajno, ali sam se konačno oslobodio potrebe da to i saznam.

Kad su prvi razgovori s Bogom, našvrljani na žutom bloku, uistinu postali objavljena knjiga (u dijalogu mi je rečeno da će tako biti, stoga sam zapise kao izazov i poslao izdavaču), pomislio sam da je možda riječ o nečemu bitnom. A kad je knjigu kupilo više od milijun ljudi i kad je prevedena na trideset i sedam jezika, bio sam zaprepašten, ali i siguran da se dogodilo nešto uistinu osobito.

Tada su počeli stizati zahtjevi da o knjizi govorim izvan Sjedinjenih Američkih Država te sam morao pronaći rodni list kako bih izvadio putovnicu. Nisam ga mogao pronaći nigdje među osobnim dokumentima, stoga sam se obratio vladinom uredu u mjestu gdje sam rođen, platio pristojbu i zamolio da mi pošalju službeni primjerak.

Kad sam otvorio omotnicu i pregledao dokument, zaprepastio sam se. **VRIJEME ROĐENJA: 4:23 ujutro.**

Dakako.

Nekako mi se činila smislenom činjenica da se iskustvo božanske povezanosti uvijek događalo u isto vrijeme u danu kad sam i došao na ovaj svijet. Ako ništa drugo, nisam mogao ne uočiti savršenu simetriju ta dva zbivanja.

Kad bih se tijekom godina iznenada probudio između 4:15 i 4:30 ujutro, zagledan u strop, dok bi kroz mene strujala posebna energija, znao sam što se događa. Odmah bih ustao i požurio do računala, očekujući ono što se željelo obznaniti.

Tako je bilo i drugog kolovoza 2016. Odbacio sam pokrivač i izvukao se iz kreveta. Sjeo sam za tipkovnicu. Samo što nisam pretpostavljao da ću se ponovno naći u takvoj situaciji.

Objasniti ću to.

Svi mi stalno vodimo razgovore s Bogom. To mi je postalo jasno na petoj od više od tri tisuće stranica objavljenih dijaloga *Razgovora s Bogom*. Stoga moje iskustvo nije jedinstveno ni neuobičajeno. Pomalo je neuobičajeno što sam zapisao svoje intimne susrete, a onda ih poslao izdavaču, koji ih je pak *uistinu objavio* i poslao u knjižare.

S vremenom sam shvatio i iskusio da ja (kao i svi mi) ostvarujemo duboku i osobnu, stalnu povezanost s Bogom te da mi ljudi, kad god to poželimo, možemo komunicirati s Božanstvom, zatražiti savjet, pomoć i uvid. To je, zapravo, i bila *poanta knjige*. U svijetu se pojavila da bi svim ljudima pomogla da iskuse to isto; potaknula ih je na nov i osobniji odnos s Bogom.

Međutim, sasvim je drugačiji osjećaj da ja *moram* voditi takav dijalog, da je kucnuo čas za takvu interakciju, na što ukazuje buđenje dubokog osjećaja negdje u meni koji nikako ne mogu zanemariti. Doživljavam ga kao osjećaj koji me *prožima*, a takvo što nisam osjetio gotovo deset godina. Stoga sam smatrao da ga više nikad neću doživjeti.

Znao sam da ću nastaviti pisati. Uvijek ću nešto pisati. Kolumnu za *Huffington Post*. Blog za *CWG Connect*. Zapis na Facebooku. Odgovore na pitanja postavljena na stranici *Ask Neale*. Čak i cijelu knjigu koja detaljno istražuje poruke koje sam primio. Bilo što.

No, još jedan zapisan razgovor s Bogom? Još jedan naizmjenični dijalog s Božanstvom? Mislio sam da su ti dani prošli. Mislio sam da je proces dovršen.

Nisam bio u pravu.

Mislio sam da se više nikad neću baviti ovime. Mislio sam da je proces dovršen.

Imamo još posla. Još jedan poziv, Dragi moj.

Već sam primio dva: poziv da se promijeni mišljenje svijeta o Bogu te da se ljudi vrate sebi. Mislio sam da je to sve.

Znam. Još nije bilo došlo vrijeme za treći.

A sad je došlo?

A sad je došlo.

Dobro, koji je Treći Poziv? I hoće li biti posljednji?

Da, bit će posljednji. Usput rečeno, ti pozivi nisu namijenjeni samo tebi. Namijenjeni su svima, iako ih neće svi prihvatiti.

Oni koji ih prihvate, sami će sebe identificirati.

Uvijek mi je bilo jasno da poruke nisu namijenjene samo meni. Kad je riječ o prva dva poziva, toga sam uvijek bio svjestan.

Sad stiže treći i posljednji poziv. Jer ovo je Savršen Trenutak za Napredovanje na vašem planetu.

To je uistinu uzbudljivo, osobito zato što se čini kao da je posve suprotan trenutak. Imam dojam da naša civilizacija nazaduje. Kao da postajemo manje uljudni, manje tolerantni, manje sposobni kontrolirati svoje užitke (a da i ne spominjem bijes), manje sposobni izraziti bolju stranu svoje prirode.

Drago mi je što to uviđaš i što tako osjećaš, jer ako obraćaš pažnju na ono što se događa s tobom i oko tebe te ako kao odgovor na to činiš ono na što te nešto potiče iznutra, nemaš se zbog čega brinuti.

Meni situacija izgleda loše, ali možda pogrešno prosuđujem događaje i ne vidim jasno. Hoću reći, u našem svijetu događa se mnogo toga što se ne bi trebalo događati, barem tako mislim.

Nije riječ o tome što bi se »trebalo« ili se »ne bi trebalo« događati. Riječ je o onome što se uistinu događa – i u tvom individualnom i posve osobnom iskustvu, kao i u kolektivnom iskustvu zvanom čovječanstvo – te kako možeš promijeniti, i to prilično dramatično, ono što smatraš najgorim dijelovima toga iskustva.

Ovo je Savršen Trenutak da počneš nešto mijenjati, jer ono što se sada događa s okolišem, politikom, gospodarstvom, društvom i duhovnošću, daje ti jasne i nedvojbene, neosporne i sasvim očite znakove koji ti govore kako to možeš učiniti.

Tako je došlo vrijeme za Treći Poziv.

Dobro, spreman sam. Svi smo spremni. O čemu je riječ? Koji je Treći Poziv?

Probudi vrstu.

Pa, to stvarno nije previše ambiciozno.

Zar je bilo što previše ambiciozno za Boga?

Mislio sam za mene.

I ja isto.

Mislim da shvaćam što hoćeš reći.

Uistinu? Ili si zaboravio Tko Ti Jesi...?

Nisam. Zapravo, jesam... uzmemo li u obzir da se ne ponašam kao da znam. Hoću reći, intelektualno shvaćam da Bog prebiva u meni, da sam Individuacija Božanstva, samo što to u praksi ne doživljam u svom iskustvu.

Možda bi trebao početi.

To je lakše reći nego učiniti.

Sve dok tako govoriš, to će biti istina. No vrstu ne možeš probuditi dok ne probudiš sebe.

Znam, znam... Dajem sve od sebe.

Možda bi trebao dati više. Savršen je Trenutak za Napredovanje.

To stalno ponavljaš.

Hoćeš li onda dati još više od sebe? Ti i svi vi?

Ne mogu govoriti u ime drugih ljudi, ali ja sam za. Reci mi kako se mogu brže probuditi. Na Zemlji ne postoji čovjek koji to ne bi htio saznati.

Najlakši put da se brže probudiš jest da potakneš nekoga drugog na brže buđenje.

Ali kako mogu »potaknuti« nekoga drugog na buđenje ako sâm nisam budan?

To je zanimljivo. To nazivamo Božanskom Dihotomijom – kad dvije očito suprotne istine istodobno postoje na istom mjestu.

Istina je da ti *jesi* budan, samo što to još ne znaš. Stoga u tom smislu nisi budan.

Nisi se probudio za činjenicu da si budan. Stoga ti se čini da *nisi* budan.

Možeš li mi u tome pomoći? Imam dojam da se vrtimo u krug.

Jesi li ikad usred noći začuo buku i pomislio da si sanjao, a onda se iznenadio shvativši da si zapravo budan?

Jasno. To nam se svima događa.

Eto vidiš.

Dobro, recimo da sam budan, samo što toga još nisam svjestan. Kako bih mogao postati *svjestan* da sam budan?

Jesi li se ikada u strahu probudio iz noćne more?

Dakako. I to smo svi doživjeli.

I sad se budiš u strahu zbog nekih stvari na svom planetu, od kojih su neke slične noćnoj mori.

I sam si rekao da imaš dojam da nazadujete.

Katkad taj dojam imam i o svom životu, ne samo globalno.

Jako je dobro što to zamjećuješ. To će te navesti da shvatiš kako si budan, da to nije samo ružan san, nego stvarnost koju više ne podržavaš.

Svakog dana postaješ sve svjesniji onoga što se događa, a to će ti pomoći da se prisjetiš Tko Si Ti, pa će te motivirati da se tako počneš i ponašati.

To je sve što se mora dogoditi. To je sve što se traži od svih vas koji već imate osjećaj da ste budni kako biste okončali svako stanje slično noćnoj mori. Jednostavno se trebate *probuditi* za činjenicu da ste već budni te da postoji nešto što možete poduzeti u pogledu onoga što vidite da se događa posvuda oko vas.

Nisam siguran da sam dorastao pokušaju da spasim svijet.

Ovdje nije riječ o spašavanju svijeta. Riječ je o tvom osobnom duhovnom putovanju, o tvojoj individualnoj evoluciji. To bi moglo biti najuzbudljivije, najzanosnije razdoblje koje ćeš doživjeti od svog rođenja.

Svijet bi se uistinu mogao promijeniti i mogao bi uistinu biti »spašen« kad doneseš odluku da ćeš se početi ponašati kao onaj Tko Ti Uistinu Jesi, ali smisao nije u tome.

Smisao je u tvojoj osobnoj evoluciji te u svrsi svake promjene koju učiniš vezano za to kako se krećeš svijetom i kako ga doživljavaš.

Ako želiš pokazati Tko Ti Uistinu Jesi – a to, između ostalog, možeš postići tako što ćeš pomoći okončati patnju drugih, iscijeliti planet te na pozitivan način utjecati na budućnost svojih voljenih – tada nećeš imati osjećaj da te opterećuje »prevelik

zadatak«, nego ćeš biti radosno uzbuđen zbog prilike koju ti je Život pružio u ovom Trenutku Savršenom za Napredovanje.

Treći je Poziv, kao dio tvog procesa osobne evolucije, da probudiš mnoge pripadnike svoje vrste, koji su zapravo već budni, za činjenicu da jesu budni, a onda da ih nadahneš da se tako počnu i ponašati, kako bi bili uzor i nadahnuće probuđenog ponašanja onima koji još spavaju, te da sve to postigneš zato što te na to potiče tvoja osobna evolucija.

Hvala ti. Shvaćam. No postoji još jedno pitanje. Ako su mnogi ljudi već budni, zašto se ne ponašaju tako? Pokušavaš li mi reći da nitko od njih, nijedan jedini, ne zna da je budan? Svi još misle da samo »sanjaju« ono što katkad podsjeća na noćnu moru, a to na Zemlji nazivamo »današnjim vijestima«?

Ne. Mnogi od njih znaju da je ono što se događa stvarno i da su se probudili za činjenicu tko su te što trebaju napraviti da bi probudili ostatak vrste.

Dobro, onda moje pitanje i dalje vrijedi. Ako ima tako puno ljudi koji znaju da su budni, zašto je svijet ovakav kakav jest? Ja sam savršen primjer. Svakog dana nešto napravim, kažem ili pomislim što ni na koji način ne podsjeća na ponašanje »probuđenog« čovjeka. Ako znam da sam budan, kao što tvrdiš, zašto se onda tako ponašam?

Jedno je biti budan i znati to što znaš, a sasvim drugo to što znaš potpuno primijeniti u svom životu. To su posve različite stvari.

Katkad, osobito ako si vrlo mlad ili se nezrelo ponašaš, znatno je zgodnije pretvarati se da ne znaš ono što znaš. Ili jednostavno ne obraćati pažnju na činjenicu da znaš.

A katkad jednostavno zaboraviš da znaš.

Je li ti otac ikada rekao: »Zašto si to napravio kad si znao da ne bi trebao?«

Jasno. Stotinu puta.

Stotinu i jedan.

Gle, tvoja je vrsta vrlo mlada. Vi ste slični djeci, trogodišnjaci svemira. Zato radiš ono za što znaš da nije dobro za tebe jer ti se u tom trenutku čini zabavnije. Ili jednostavno zaboraviš što ti je rečeno.

To je priča o kolektivnom iskustvu vaše vrste na Zemlji. I ti si dopustio da to bude tvoje iskustvo kao pojedinca, *iako si znao da to nisi trebao dopustiti.*

Ne samo što promatraš beskorisno ponašanje drugih nego se i sam tako ponašaš.

Ali sad bi bilo korisno da se prestaneš ponašati kao dijete.

Znam.

Znam da znaš. To ti i govorim.

Čak i oni koji prije *nisu* znali, sad znaju. Čak i za najnezrelije pripadnike tvoje vrste postaje previše očigledno da ne bi vidjeli, da ne bi shvatili ili da bi se pretvarali kako ne znaju.

No još se ne *ponašaš* kao da znaš. Ne primjenjuješ svoje znanje. Znaš, ali se ne ponašaš kao da *znaš* da znaš. Budan si za činjenicu Tko Ti Jesi i Što Je Istina, ali tvoje ponašanje to ne odražava. I dalje se ponašaš kao mjesečar.

A sad, ako ne želiš naletjeti na zid ili pasti s litice, bilo bi dobro da se probудиš za činjenicu da si već budan, da ne sanjaš o noćnoj mori na Zemlji, da ne »umišljaš« ili zamišljaš kako je ovaj dan Savršen Trenutak za Napredovanje u tvojoj evoluciji.

Shvatio sam! Stalno to ponavljaš pa sam shvatio. Razumijem. I kladim se da i drugi koji to čitaju sad razumiju. To je dobra vijest za sve.

Tako je. Stalno to naglašavam. Stalno to ponavljam.

Cijeli se ovaj dijalog, prema kojemu si osjetio poriv, svodi na ponavljanje onoga što sam ti rekao u dosadašnjim razgovorima.

Svodi se na to da ponovno čuješ isto, ali da sad shvatiš sve. Svodi se na to da sve povežeš u cjelinu dok se krećeš prema Potpunoj Integraciji, a da se onda osjetiš slobodnim prihvatiti Treći Poziv.

Slobodno probudi svoju vrstu jer je ovo uistinu Savršen Trenutak za Napredovanje.